

Com avança la 'Manresa 2022'?

À

Fa ara tres anys justos que es presentava públicament i solemnement el projecte Manresa 2022, que coincidirà amb el cinquè centenari de l'arribada de Sant Ignasi a Manresa, que, com és prou sabut i divulgat, va ser un indret fonamental a l'hora d'entendre la seva vida i obra. Han passat, doncs, 36 mesos i ens acostem al moment important en què aquesta proposta de dinamització i internacionalització de la nostra ciutat haurà de ser una realitat, oberta al món. S'han anat fent alguns projectes d'urbanització i d'agençament de l'entorn de la Cova (amb alguna intervenció polèmica), s'han anat creant rutes, com el Camí Ignasià, que ens uneix amb la localitat de naixement d'Ignasi i, a poc a poc, es van fent algunes accions promocionals. Però el balanç, segons el meu parer, és a dia d'avui relativament discret. No tant per la voluntat institucional, que hi és, i que cerca d'on pot recursos econòmics per portar-lo a bon terme, sinó perquè el teixit socioeconòmic de Manresa em sembla que s'ho mira amb un cert punt d'escepticisme. Val a dir que el moment és complicat, ja que hi ha poques possibilitats d'accedir al finançament necessari per emprendre projectes que es puguin considerar negoci a mitjà i llarg termini. I això no ajuda gaire, però crec que també hi ha uns certs dubtes sobre quines han de ser les propostes bàsiques per posicionar econòmicament Manresa i la Catalunya central, venint com venim d'una crisi llarga i profunda que ha anat desmuntant la nostra fortalesa industrial, que havia estat estratègica, primer amb el tèxtil i després amb d'altres rams, a nivell de Catalunya. I, és clar, el sector serveis també se'n ressent en gran manera.

I és que, de fet, Manresa viu un moment d'indefinició sobre si cal apostar amb força i convicció per millorar la seva imatge a fi de dotar-la d'un atractiu turístic. Tradicionalment, aquest ha estat un espai poc endreçat. Fa una dècada llarga que s'està treballant amb criteri i agafar la força i la imatge del món ignasià és correcte. Però, serà suficient? En aquest sentit no s'acaba de veure que la gran mancança que tenim avui d'equipaments hotelers vagi en la bona direcció. De moment, el més calent és a l'aigüera. I segons quin tipus de turistes tinguem poca caixa farem. Si es tracta només de senderistes o de gent que es tanca a les, per altra banda magnífiques, instal·lacions de la residència jesuítica de la Cova, malament rai! No estic pas pensant en un turisme elitista i de gran poder adquisitiu, però del d'espardenya pura i dura ja sabem què en podem esperar.

En fi, encara hi ha temps per reconduir, si cal, les coses. No tinc tampoc cap proposta ferma i miraculosa en aquest sentit (si de cas, els miracles són cosa de sant Ignasi), de manera que faig unes estiuenques reflexions personals sobre un tema que, malgrat tot, no pot deixar indiferent cap manresà. I perdoneu si hi ha alguna afirmació fruit de la manca d'informació. M'he limitat, naturalment, a la que coneixem a través dels mitjans de comunicació locals.